MARELE STALIN, conducă

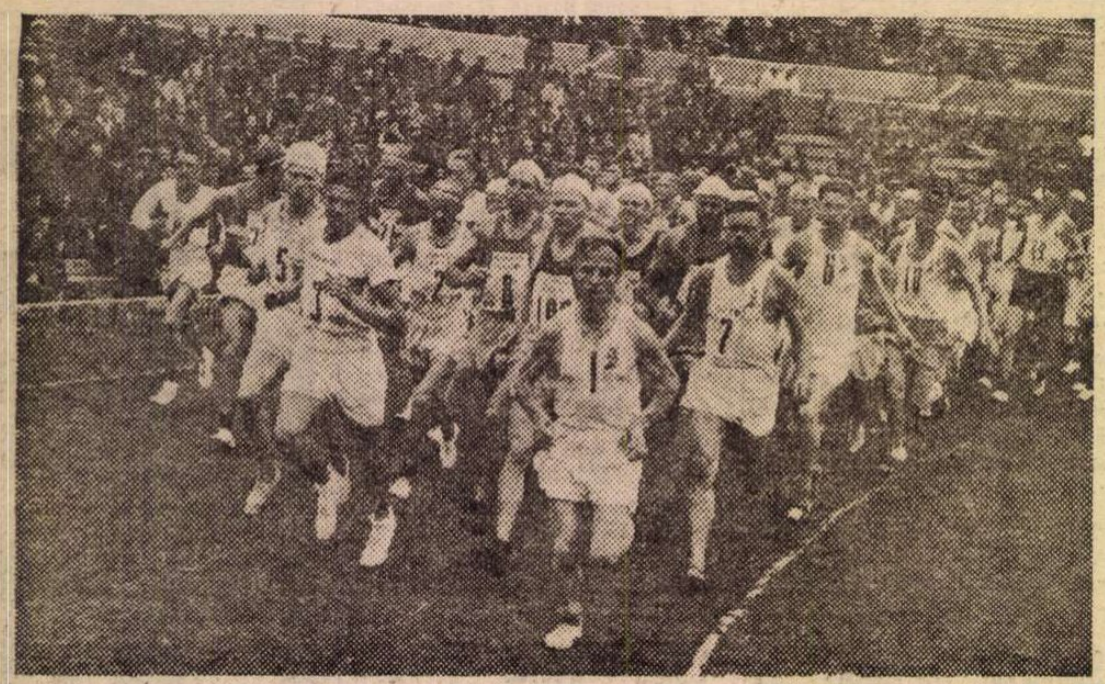

Plini de hotărîre maratoniștii au pornit să străbată distanța de peste 42 km. O performanță care cere rezistență, tehnică și mai presus de toate multă voință.

DARUL LOR

Din când în când, în clipele de răgaz, ochii muncitorilor se îndreptau spre portretul mic prins cu grije în partea de sus a mașinii de cusut. Fața le era luminată atunci de un zâmbet, iar în ochi prindea să strălucească bucuria. Lucrul continua cu și mai multă sârguință. Acul alerga parcă mai repede pe pielea lucioasă cu miros proaspăt de vopsea.

Secția de stepuit din atelierul de cismărie al întreprinderii S. M. Kirov din București îmbrăcase haină de sărbătoare. Harnicii muncitori lucrau cu avânt sporit, dornici să-și îndeplinească angajamentele luate în cinstea zilei de 21 Decembrie, ziua de naștere a tovarășului Stalin. Insuflețiți de dragostea fierbinte pe care o poartă genialului învățător al omenirii muncitoare, de dorința de a se simți cât mai aproape de cel al cărui nume a devenit simbolul luptei pentru o viață mai bună, muncitorii secției de stepuit și-au prins fiecare la mașina de lucru un mic portret al tovarășului Stalin, înconjurat cu flori și steguleț roșii.

O rază de soare strecurată prin fereastra atelierului lumina panoul mare pe care sta scris: „Cinste tovarășei Ioana Bădescu care îndeplinindu-și angajamentul luat în cinstea zilei de 21 Decembrie, dă zilnic 3 perechi pantofi peste plan și ridică calitatea produselor".

Ne-am apropiat de masa la care lucrează muncitoarea fruntașe Ioana Bădescu.

— Cum merge lucrul, tovarășă Bădescu?

— „Vedeți, lucrul merge bine întotdeauna când lucrezi conștiincios și cu râvnă. Eu muncesc în fabrică încă din 1943 și-mi dau seama câtă deosebire este între munca mea de atunci și cea de azi. Astăzi muncesc cu drag și de aceea rezultatele pe care le obțin sunt bune. Acum lucrez în contul anului 1952, ca și mulți dintre tovarășii mei de muncă. Șeful brigăzii din care fac eu parte, tovarășul Mihail Cobârcă, și-a luat și el același angajament în cinstea zilei tovarășului Stalin și muncind cu același elan, reușim să-l îndeplinim. Cele mai frumoase gânduri ale noastre se îndreaptă către tovarășul Stalin, căruia știm cu toții că-i datorăm viața noastră bună de azi, viitorul nostru luminos. Îndeplinindu-ne angajamentele luate cu ocazia aniversării zilei de naștere a tovarășului Stalin, cinstim cu adevărat pe marele nostru învățător". Ochii Ioanei Bădescu s'au îndreptat plini de dragoste asupra portretului prins de mașină. „Am pus fiecare la mașinile noastre portretul tovarășului Stalin, pentrucă chipul drag al învățătorului nostru să ne dea îmbold în munca noastră".

Am trecut în alte secții. Peste tot am întâlnit atelierele împodobite cu portretul tovarășului Stalin, panouri reprezentând angajamentele luate de muncitori. La secția harnașamente, Duda Bujor, fruntaș în producție și unul din cei mai buni înnotători din fabrică, și-a luat angajamentul de a depăși zilnic norma cu 34 la sută și de a îmbunătăți calitatea produselor cu 25 la sută. Lucrând cu mult spor și elan, s'a încadrat și el în rândul celor care, îndeplinindu-și angajamentele, întâmpină cu cinste aniversarea tovarășului Stalin. La atelierul de electricitate, fotbalistul Petre Bălănescu și Mihai Pupăză, atlet, și-au luat angajamentul să facă tot mai multe economii, să efectueze toate reparațiile la timp.

Asemenea muncitorilor dela întreprinderea S. M. Kirov, mii și mii de muncitori își îndreaptă cu recunoștință gândurile lor către tovarășul Stalin, eliberatorul poporului nostru, care călăuzește cu înalta sa înțelepciune popoarele lumii pe drumul păcii.

La fabrica „Timpuri Noi" a avut loc în ziua de 18 Decembrie, un schimb de onoare, la care au participat cu entuziasm și muncitorii sportivi. In dimineața acelei zile, fiecare muncitor din brigada I-a sportivă condusă de boxeurul Radu Ion, a venit mai devreme, și-a pregătit sculele pentru lucru și a pornit cu însuflețire la muncă. Rezultatele au fost cu adevărat frumoase. Dumitru Cucu, Ion Crețu, Gheorghe Lazăr, Îmbrea Popa, N. Răducanu, Iulian Ariciu și Radu Ion din brigada I-a sportivă, și-au depășit cu mult angajamentele luate în cinstea zilei de naștere a tovarășului Stalin. Întrebuințând metodele sovietice de lucru, ei au depășit norma cu 620 la sută. Ei pot fi mândri că prin munca lor au întâmpinat cu cinste ziua de naștere a marelui învățător, prietenul cel mai iubit al tineretului din lumea întreagă.

La fabrica „11 Iunie" Găvana-Argeș, fotbalistul Ilie Nițâ, voleibalistele Maria Pan și Valerica Ristea dela atelierul turnătorie depășesc zilnic norma cu 50 la sută. Lucrând cu același elan și pătruns de dorința fierbinte de a realiza cât mai mult prin munca sa, sportivul Almo Binder dela secția finisaj a reușit să aducă o importantă inovație în muncă. Inovația sa permite ca productivitatea muncii să crească cu 200 la sută și aduce în același timp importante economii. La Vulcan, tinerii mineri a căror viață devine din zi în zi mai bună datorită condițiunilor ce le sunt create de regimul nostru de democrație populară își îndreaptă și ei gândurile către acela căruia întreg poporul muncitor îi poartă cea mai fierbinte dragoste, spre acela de care sunt legate toate năzuințele spre mai bine, spre o viață din ce în ce mai fericită. Îndeplinindu-și angajamentul luat în producție în cinstea aniversării tovarășului Stalin, 35 tineri, muncitori sportivi, și-au luat și angajamentul de a cuceri insigna G.M.A. Și așa cum și-au făcut datoria de vrednici muncitori, ei au știut să-și îndeplinească și angajamentul luat pe linie de sport: azi pe pieptul fiecăruia dintre ei strălucește insigna G.M.A.

La Râmnicu Vâlcea, nenumărate sunt exemplele celor care întâmpină cu cinste ziua marelui dascăl al omenirii muncitoare. Personalul dela Magazinul sportiv a efectuat un schimb de onoare în zilele de 18 și 19 Decembrie, obținând frumoase succese.

Așa știu muncitorii din țara noastră să întâmpine ziua de naștere a tovarășului Stalin, prin muncă dârză și înflăcărată. Nu poate exista un dar care să exprime mai bine dragostea față de tovarășul Stalin, față de acela care și-a dedicat viața muncii neobosite și luptei neclintite pentru cauza omenirii muncitoare, decât munca avântată care scurtează drumul țării noastre spre socialism și întărește forța lagărului păcii.

Toate acestea mi le-a dat Stalin

Inima mea este atât de plină de dragoste față de marele nostru învățător, încât nu găsesc cuvinte potrivite pentru a-mi exprima toată profunzimea sentimentelor.

Stalin! Pentru fiecare om cinstit din Uniunea Sovietică și din orice parte a lumii, acest nume constituie un simbol a tot ceeace este mai luminos, mai nobil și mai de preț.

Eu m'am născut și am crescut în timpul puterii sovietice. Eu n'am cunoscut năpasta, privațiunile și umilințele pe care le-au suferit fiii de muncitori până la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Pentru mine, pentru milioane de tineri din generația mea, pentru viața noastră liberă și fericită de astăzi, a muncit și a luptat, a dus tot greul, marele Stalin.

Mie, fiu de colhoznic, de curând absolvent al școlii feroviare a rezervelor muncii, mi-a fost dată posibilitatea de a urma un institut superior: Institutul de Cultură Fizică din Bielorusia. Acest drum mi l-a deschis Stalin. Cu ajutorul unor profesori experimentați, eu sper să devin nu numai un bun sportiv, ci și un cetățean pregătit din toate punctele de vedere, un cetățean folositor patriei. Această fericire mi-a dat-o marele Stalin.

Datorită sprijinului pe care mi l-a acordat Statul Sovietic, am reușit să devin atlet fruntaș. De 12 ori am reușit să corectez tabela recordurilor sovietice și am evoluat cu succes în întâlnirile internaționale, purtând cu mândrie culorile țării.

In aceste zile când milioane de oameni trimit cele mai bune urări iubitului Iosif Vissarionovici Stalin cu ocazia celei de a 72-a aniversări, eu, unul din milioanele de sportivi sovietici, doresc să-mi alătur glasul la imnul de slavă pe care întregul popor îl înalță marelui Stalin, spunând: să trăești în pace și sănătate, mult, mult, pentru fericirea omenirii!

T. LUNEV
maestru al sportului

URARE C

In arhiva regională de stat este păstrat un document dinaintea Revoluției, în care se poate vedea cruzimea cu care a fost bătut un băiat de țăran pentru „vina" de a fi intrat pe hipodromul contelui Pototchi. Mi-am reamintit de acest caz în zilele spartachiadei regionale, când pe stadionul colhoznic au venit mii de tineri colhoznici, pentru a se întrece cu avânt în diverse discipline sportive.

Podolia, ca și toate celelalte ținuturi ale scumpei noastre patrii, s'a transformat mult în timpul puterii sovietice, încât ea este astăzi de nerecunoscut. Lângă apele albastre ale Bugului și Nistrului s'au ridicat sate noi. In vecinătatea căminului cultural, a centrului de radioficare, a bibliotecii și uzinei electrice, se află frumoasele locuințe colhoznice. Ansamblul arhitectonic al satului colhoznic este complectat de stadion și de baza de sporturi nautice.

...Și oamenii s'au desvoltat foarte mult. Orizontul lor a devenit tot mai larg, cerințele lor au crescut din ce în ce.

Printr'o muncă înflăcărată, tineretul colhoznic contribue la înflorirea continuă a patriei. Pentru oamenii muncii din satul colhoznic sunt deschise toate drumurile spre sport. A fost creată asociația sportivă „Lanul Colhoznic" care cuprinde în rândurile sale sute de mii de tineri și tinere. La dispoziția tineretului din regiunea Vinița sunt 1.325 terenuri de sport, 87 stadioane, 17 baze nautice. Aceste cifre sunt semni-

CIFRE CARE V

◆ *In Decembrie 1948, Comitetul Central al Partidului Comunist (b) al U.R.S.S. a trasat sarcinile principale care stau în fața mișcării de cultură fizică și sport din Uniunea Sovietică. Printre aceste sarcini era și cucerirea de către sportivii sovietici, în anii următori, a*

UN VIS DEVE

Scrisoare

Aceasta s'a întâmplat cu mulți ani în urmă, în vechea Letonie burgheză. Sufla un vânt rece, care-ți intra până în oase. O ploaie măruntă de toamnă pătrundea prin gulerele ridicate ale paltoanelor. Străzile orașului Riga erau pustii. Pe un astfel de timp nimănui nu-i venea să iasă pe stradă. Totuși, lângă cinematograful Paladium se adunase o mare mulțime de oameni. Ei stăteau răbdători în fața ghișeului, așteptând să înceapă vânzarea biletelor.

Abilul patron al cinematografului, care scontase că va câștiga parale frumoase, prin mijloace care făceau parte din „secretul lui profesional", reușise să capete aprobarea cenzurii pentru rularea filmului documentar despre parada sporturilor din Moscova. Fiecare tânăr din Riga dorea să vadă, măcar pe ecran, vechile ziduri ale Kremlinului, luminile lui care străluceau în noapte, precum și mausoleul marelui om care a învățat pe oamenii muncii nu numai să lupte pentru drepturile lor, ci să și învingă în această luptă.

Cât ai clipi din ochi, toate biletele au fost vândute. In marea sală plină până la refuz, n'aveai loc s'arunci un ac și totuși mereu soseau noi spectatori. Insfârșit, lumina din sală se stinse. Spectatorii urmăreau încântați parada tinereții și a forței. Pe ecran se desfășura marșul triumfal al tinerei generații a marei țări unde munca devenise o chestiune de onoare, iar dreptul la odihnă era asigurat fiecărui cetățean. Toate acestea nu semănau deloc cu viața tineretului leton, cu viața tinerilor aflați în acel moment în acea sală de cinematograf. Viața lor nu era țesută din fericire și bucurie, ci din mizerie și șomaj. Astfel, în anul 1933, în Letonia burgheză erau înregistrați peste 50.000 șomeri, dintre care jumătate erau tineri și tinere în jurul vârstei de 20 ani. Nu de puține ori foametea și șomajul duceau pe oameni la gesturi disperate. Statisticile oficiale au stabilit că în anii 1931 și 1932 au fost 1.360 cazuri de sinucidere în rândurile tineretului, datorite în majoritatea lor mizeriei.

Iată dece imaginile care se derindau pe ecran, prezentând parada sportivilor sovietici, păreau spectatorilor din sală ca o poveste miraculoasă, ca un vis minunat, ca o speranță irealizabilă. In rânduri aliniate, în pas viol, defilau prin Piața Roșie sportivii din fabricile, întreprinderile și colhozurile Țării Sovietice. Spectatorii urmăreau cu chipurile luminate de satisfacție mișcările lor sigure, ținuta lor perfectă. Puteau oare ei să viseze la ceva asemănător? Nici gând. In Letonia burgheză sportul era un privilegiu al claselor avute. Stadioanele, terenurile de sport, aparțineau asociațiilor burgheze. Tineretul muncitor nu putea avea acces pe aceste terenuri și stadioane, decât cel mult pentru o oră-două și atunci plătind pentru aceasta suma echivalentă salariului pentru o zi întreagă de muncă.

Organizațiile sportive muncitorești erau supuse unor continue represiuni sau erau pur și simplu închise. Astfel, după o activitate îndelungată organizația sportivă muncitorească „Energia" a fost oprită să mai funcționeze. Aceasta s'a petrecut la Riga. La Dvinsk a fost desființată organizația „Forța".

Și iată că letonii au avut ocazia de a vedea pe ecran o frântură din altă viață, dintr'o viață fericită. Ei vedeau noua generație sovietică, sănătoasă la trup și suflet. Arși de soare, puternici și robuști, treceau tinerii și tinerele din U.R.S.S. pe dinaintea ochilor spectatorilor din sală. Scenele se succedau... Și deodată, în sală s'a făcut o liniște atât de mare, încât îți se părea că-ți auzi bătăile inimei. In tribuna oficială a apărut acela care era creatorul acestei splendide vieți, acela al cărui nume însuflețea muncitorimea în luptă, susținând-o în momentele de cumpănă.

Stalin! se auziră exclamații în sală...

Aceasta a durat numai o clipită, pentrucă cenzura fascistă avusese grija de a tăia scenele următoare ale filmului. Totuși, în acea fracțiune de secundă, spectatorii reușiseră să vadă în prim plan chipul drag al omului cu zâmbet părintesc, care privea spre Piața Roșie, unde îl aclamau coloanele de tineret.

Toți spectatorii, cuprinși de un sentiment spontan, s'au ridicat depe locurile lor, neștiind cum să-și exprime emoția pe care o trăiau. Se părea că Stalin era acolo, în mijlocul lor și că le zâmbea simplu și prietenos. Zâmbetul lui blând aducea o rază de lumină în inimile lor mohorîte, în ochii lor triști. Ca un val care crește, s'au deslănțuit aplauzele... Entuziasmul a fost însă întrerupt pe neașteptate de către sunetele stridente ale fluierelor polițiștilor. In sala cufundată în întuneric au început să sticlească lanternele electrice ale polițiștilor, care înșfăcau pe spectatori. Ecranul s'a întunecat și, dimpotrivă, în sală s'au aprins luminile. In diferite colțuri ale sălii, grupuri de polițiști loveau cu bastoanele lor de cauciuc pe tinerii pe care îi ridicaseră depe locurile lor. Ceilalți spectatori au început să părăsească sala. Fiecare din ei purta cu el, ascuns în adâncul inimei sale, portretul marelui om — creatorul acelei vieți fericite, din care ă